

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

P9_TA(2023)0019

Obecna sytuacja i perspektywy rybołówstwa łodziowego w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie obecnej sytuacji i perspektyw rybołówstwa łodziowego w UE (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając biuletyn Komisji na temat gospodarki morskiej nr 08/2020 z 9 marca 2021 r. zatytułowany „Unijna flota rybacka w 2020 r.: tendencje i wyniki gospodarcze”⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 16 czerwca 2020 r. zatytułowany „Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2021 r.” (COM(2020)0248),
- uwzględniając art. 38–44 i art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając motyw 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie WPRyb), który stanowi, że WPRyb powinna przyczynić się do „długoterminowego zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego” oraz do „odpowiedniego poziomu życia w sektorze gospodarki rybnej, w tym rybołówstwa prowadzonego na niewielką skalę”, a także uwzględniając motyw 33, który stanowi, że „dostęp do danego rodzaju rybołówstwa powinien być oparty na przejrzystych i obiektywnych kryteriach, między innymi kryteriach o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym”, a „państwa członkowskie powinny propagować odpowiedzialne połowy przez zapewnianie zachęt tym podmiotom, które prowadzą połowy w sposób najmniej zagrażający środowisku oraz zapewniający społeczeństwu największe korzyści”,
- uwzględniając art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb, który stanowi, że przy przydzielaniu uprawnień do połowów państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000⁽³⁾ (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich⁽⁴⁾,
- uwzględniając poprawki przyjęte przez Parlament Europejski 11 marca 2021 r. dotyczące wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Biuletyn na temat gospodarki morskiej nr 08/2020 „Unijna flota rybacka w 2020 r.: tendencje i wyniki gospodarcze”, Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa, 9 marca 2021 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 218.

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004⁽⁶⁾ (rozporządzenie w sprawie EFMRA),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011⁽⁷⁾ (rozporządzenie w sprawie EFMR),
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 października 2021 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), powołanego w ramach Komisji, z 20 sierpnia 2019 r. zatytułowane „The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)” [Roczne sprawozdanie gospodarcze za 2019 r. dotyczące floty rybackiej UE (STECF 19-06)]⁽⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie STECF z 26 września 2019 r. zatytułowane „Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)” [Dane społeczne w sektorze rybołówstwa UE]⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie STECF z 8 grudnia 2021 r. zatytułowane „The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)” [Roczne sprawozdanie gospodarcze za 2021 r. dotyczące floty rybackiej UE (STECF 21-08)]⁽¹¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie STECF z 10 grudnia 2020 r. zatytułowane „Social dimension of the CFP (STECF 20-14)” [Społeczny wymiar WPRyb (STECF 20-14)]⁽¹²⁾,
- uwzględniając konkluzje wyniki konferencji regionalnej Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) zatytułowanej „Budowanie przyszłości dla zrównoważonego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym”, która odbyła się w Algierze w dniach 7–9 marca 2016 r.,
- uwzględniając cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14.b, w którym wzywa się do zapewnienia rybakom zajmującym się tradycyjnym rybołówstwem łodziowym dostępu do zasobów morskich i rynków morskich,
- uwzględniając niewiążące wytyczne FAO dotyczące ochrony zrównoważonego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa,
- uwzględniając raport FAO zatytułowany „The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action” [Stan światowego rybołówstwa i akwakultury w roku 2020: zrównoważony rozwój w działaniu],
- uwzględniając ogłoszony przez ONZ Międzynarodowy Rok Rybołówstwa Tradycyjnego i Akwakultury w 2022 r.,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

⁽⁹⁾ „The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)”, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, 20 sierpnia 2019 r.: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1>

⁽¹⁰⁾ „Social data in the EU fisheries sector”, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, 26 września 2019 r.: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1>

⁽¹¹⁾ „The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)”, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, 8 grudnia 2021 r.: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/>

⁽¹²⁾ „Social dimension of the CFP (STECF 20-14)”, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, 10 grudnia 2020 r.: <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e>

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- uwzględniając 7. unijny program działań w zakresie środowiska (EAP) oraz zawarte w nim koncepcje, takie jak ograniczenia planety i ekologiczne ograniczenia,
- uwzględniając publikację zatytułowaną „Small-scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance” [Rybołówstwo łodziowe w Europie: status, odporność i zarządzanie] ⁽¹³⁾,
- uwzględniając deklarację ministerialną i plan działania z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z realizacji EFMR za 2020 r. ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając deklarację ministerialną z 2018 r. w sprawie regionalnego planu działania na rzecz rybołówstwa łodziowego na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym,
- uwzględniając badanie z 2018 r. Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) zatytułowane „Relative Effects of Fisheries Support Policies” [Względne efekty polityki wspierania rybołówstwa] ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając artykuł naukowy zatytułowany „Small-Scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?” [Dostęp rybołówstwa łodziowego do uprawnień do połowów w Unii Europejskiej: czy wspólna polityka rybołówstwa jest właściwym krokiem w kierunku osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 14b?] ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając artykuł naukowy zatytułowany „Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review” [Zdefiniowanie rybołówstwa łodziowego i zbadanie roli nauki w kształtowaniu postrzegania priorytetów: przegląd systematyczny] ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając badanie przeprowadzone dla Komisji Rybołówstwa z 2017 r. zatytułowane „Small-scale Fisheries and »Blue Growth« in the EU” [Rybołówstwo łodziowe i niebieski wzrost w UE] ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając badanie z 2021 r. przeprowadzone dla Komisji Rybołówstwa zatytułowane „Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels” [Warsztaty na temat technologii elektronicznych w rybołówstwie – Część III: Systemy przystosowane dla statków w rybołówstwie łodziowym] ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając badanie z lipca 2021 r. przeprowadzone dla Komisji Rybołówstwa zatytułowane „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture” [Wpływ pandemii COVID-19 na rybołówstwo i akwakulturę w UE] ⁽²¹⁾,

⁽¹³⁾ Pascual-Fernández, J.J., Pita, C. i Bavinck, M. (red.), „Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance”, MARE Publication Series, tom 23, Springer, Cham, Szwajcaria, 2020.

⁽¹⁴⁾ <https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf>

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie z realizacji EFMR za 2020 r., Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa, Dział ds. Monitorowania i Oceny Rybołówstwa i Akwakultury, wrzesień 2021 r.: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

⁽¹⁶⁾ Martini, R. i Innes, J., „Relative Effects of Fisheries Support Policies”, OECD Food, Agriculture and Fisheries Papers, nr 115, OECD Publishing, Paryż, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

⁽¹⁷⁾ Said, A i in., „Small-Scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?”, *Marine Policy*, t. 118, 2020: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475>

⁽¹⁸⁾ Smith, H. i Basurto, X., „Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review”, *Frontiers in Marine Science*, t. 6, 2019: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full>

⁽¹⁹⁾ Badanie – „Small-scale Fisheries and »Blue Growth« in the EU”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament tematyczny B ds. polityki strukturalnej i polityki spójności, 18 marca 2017 r.: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU\(2017\)573450_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf)

⁽²⁰⁾ Badanie – „Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament tematyczny B ds. polityki strukturalnej i polityki spójności, 30 lipca 2021 r.: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU\(2021\)690863_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf)

⁽²¹⁾ Badanie – „Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament tematyczny B ds. polityki strukturalnej i polityki spójności, 7 lipca 2021 r.: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU\(2021\)690880_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf)

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie innowacji i dywersyfikacji łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach zależnych od rybołówstwa ⁽²³⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie roli turystyki związanej z rybołówstwem w dywersyfikacji rybołówstwa ⁽²⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z 14 września 2021 r. w sprawie silniejszego partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi UE ⁽²⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z 16 września 2021 r. w sprawie zawodu rybaka w przyszłości – przyciąganie nowego pokolenia pracowników do branży rybackiej i tworzenie miejsc pracy w społecznościach nadbrzeżnych ⁽²⁶⁾,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0291/2022),
- A. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie EFMRA definiuje się łodziowe rybołówstwo przybrzeżne jako rybołówstwo prowadzone przez morskie i śródlądowe statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z ciągnionych narzędzi połowowych oraz przez rybaków z brzegu, w tym zbieraczy skorupiaków, i jest to jedyna definicja rybołówstwa przybrzeżnego istniejąca w prawodawstwie unijnym;
- B. mając na uwadze, że obecna definicja rybołówstwa łodziowego zawarta w rozporządzeniu w sprawie EFMR i rozporządzeniu w sprawie EFMRA wyklucza niektóre rodzaje statków, takie jak statki używające niektórych tradycyjnych narzędzi, które z kolei mają trudności z uzyskaniem unijnego finansowania w wyniku tego wykluczenia; mając na uwadze, że wykluczenie to zmniejsza również widoczność rybołówstwa łodziowego i jego obecność w statystykach UE, ponieważ jednostki te nie są liczone jako należące do sektora;
- C. mając na uwadze, że istnieją inne, mniej rygorystyczne podejścia do definicji tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, takie jak podejście zastosowane w dobrowolnych wytycznych FAO w zakresie ochrony zrównoważonego rybołówstwa łodziowego w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa czy podejście przyjęte w bieżących dyskusjach w ramach grupy roboczej ds. rybołówstwa łodziowego Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego;
- D. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich cechy definiujące rybołówstwo łodziowe wykraczają poza definicję EFMRA, ponieważ rządy stosują szereg dodatkowych kryteriów, w tym w odniesieniu do dozwolonych narzędzi połowowych, maksymalnej długości statku, mocy silnika, maksymalnego czasu trwania rejsów połowowych, odległości od portu, w obrębie której statki mogą prowadzić działalność, obszaru działalności, maksymalnego dozwolonego czasu rejsu i prawa własności statku;
- E. mając na uwadze, że w aktualnej wspólnej polityce rybołówstwa nie definiuje się w należyty sposób pojęcia tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, ponieważ bierze się pod uwagę jedynie długość statków, natomiast w konwencjach międzynarodowych można znaleźć odpowiedniejsze i bardziej aktualne definicje tego rodzaju rybołówstwa, należy dokonać przeglądu unijnej definicji łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- F. mając na uwadze, że w 2019 r. na sektor rybołówstwa łodziowego w UE-28 składało się 42 838 jednostek, co odpowiadało 75 % statków prowadzących aktywną działalność połowową i 48 % załóg, lecz stanowiło zaledwie 7,5 % pojemności brutto i 5,4 % całkowitych ilości wyładowanych w państwach członkowskich – a zatrudnionych w tym sektorze było 62 650 rybaków; mając na uwadze, że flota do połowów na skalę przemysłową stanowiła 19 % wszystkich jednostek i 67 % pojemności brutto, przypadało na nią 81 % masy wyładunku zarejestrowanego w państwach członkowskich, a zatrudnionych w tej gałęzi rybołówstwa było 46 % wszystkich rybaków; mając na uwadze, że flota do połowów dalekomorskich składała się jedynie z 259 zarejestrowanych statków, które stanowiły mniej niż 1 % ogólnej liczby wszystkich statków, ale przypadało na nie 19 % pojemności brutto i 14 % całkowitej masy wyładunku zarejestrowanego w państwach członkowskich;

⁽²²⁾ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 167.

⁽²³⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 82.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 20.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 18.

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 67.

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- G. mając na uwadze, że nie dość, że na wsparcie dla statków w ramach EFMR udostępniono bardzo ograniczone zasoby (500 mln EUR), a wskaźnik wykorzystania jest na ogół dość niski, to jeszcze rybołówstwo łodziowe – pomimo swojej wielkości i znaczenia – jest najmniej wspieranym sektorem i otrzymuje najmniejszą część finansowania – na rybołówstwo łodziowe przypada 38 % całkowitej działalności prowadzonej przez statki rybackie, co z kolei odpowiada zaledwie 25 % łącznych wydatków na statki w ramach EFMR;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach flota europejska wciąż się zmniejszała i w 2020 r. wartość wyładowanych ryb spadła w porównaniu z rokiem 2019 o 17 %, zatrudnienie – o 19 %, a zyski netto – o 29 % ⁽²⁷⁾;
- I. mając na uwadze, że flota rybołówstwa łodziowego jest flotą, w przypadku której zasoby finansowe są najbardziej ograniczone;
- J. mając na uwadze, że typowe cechy rybołówstwa łodziowego obejmują jego niewielki wpływ na środowisko, jego sezonowe zróżnicowanie charakteru połowów pod względem gatunków, łowisk i narzędzi połowowych, małą skalę działalności produkcyjnej, poszanowanie cykli biologicznych i migracyjnych różnych gatunków dzięki jego wszechstronności i bardzo selektywnemu wykorzystaniu narzędzi, jego niski poziom przyłówów i odrzutów gatunków i zdolność do generowania większych przychodów względem każdego zainwestowanego euro, większe połowy na litr zużytego paliwa oraz większą społeczno-ekonomiczną wartość z każdego wyładowanego kilograma ryb;
- K. mając na uwadze, że należy uwzględnić znaczne różnice między flotami, segmentami floty, wpływem na środowisko różnych segmentów floty, gatunkami docelowymi, narzędziami połowowymi, wydajnością oraz preferencjami konsumentów w różnych państwach UE, a także specyfikę działalności rybackiej, wynikającą z jej struktury społecznej, form obrotu oraz z różnic strukturalnych i przyrodniczych między poszczególnymi regionami rybackimi;
- L. mając na uwadze, że flotę rybołówstwa łodziowego charakteryzują ogólnie między innymi bardzo stare jednostki i nieodpowiednia technologia, co wskazuje na konieczność stworzenia specjalnego programu wsparcia dla rybołówstwa łodziowego i zapewnienia znaczącego wsparcia finansowego z funduszy publicznych na jego modernizację i rozwój, gdyż w przeciwnym razie ciągłość jego działalności będzie zagrożona;
- M. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie EFMRA nakłada na państwa członkowskie obowiązek uwzględniania szczególnych potrzeb łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego przy przeprowadzaniu analizy sytuacji pod względem mocnych i słabych stron oraz możliwości i zagrożeń, do której odnosi się rozporządzenie;
- N. mając na uwadze, że w 2019 r. 64,9 % statków składających na flotę rybacką w EU-28 miało co najmniej 25 lat ⁽²⁸⁾, a średni wiek statków wynosił 29,9 lat ⁽²⁹⁾, lecz w przypadku rybołówstwa łodziowego wzrastał do 32,5 lat, co musi oznaczać, że znacząca część floty jest bardzo stara, a więc nie zapewnia odpowiedniego bezpieczeństwa i warunków działania, zwiększając powiązane ryzyko i koszty działalności;
- O. mając na uwadze, że profil wiekowy rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym jest wyższy niż w przypadku innych rodzajów rybołówstwa, przy czym 72 % osób zajmujących się rybołówstwem łodziowym ma ponad 40 lat, a 11 % osób powyżej 65 lat;
- P. mając na uwadze, że ograniczony charakter istniejących statystyk utrudnia przeprowadzenie dokładnej analizy dotyczącej roli kobiet w rybołówstwie; mając na uwadze, że dowody empiryczne pokazują jednak, że kobiety odgrywają znaczącą rolę w rybołówstwie łodziowym, a w niektórych społecznościach ich rola w operacjach połowowych jest bardziej znacząca, uczestniczą licznie w połowach skorupiaków oraz odgrywają czołową rolę na lądzie w przygotowaniu operacji połowowych i sprzętu oraz sprzedaży i przetwórstwie ryb, w szczególności w przemyśle konserwowym;
- Q. mając na uwadze, że według sprawozdania na temat wymiaru społecznego rybołówstwa w UE kobiety stanowią 5,4 % całkowitej liczby osób zatrudnionych w rybołówstwie łodziowym (ponad dwukrotnie więcej niż w przypadku połowów na skalę przemysłową czy dalekomorskich);
- R. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa UE ma strategiczne znaczenie dla zaopatrzenia ludności w ryby oraz dla utrzymania równowagi zasobów żywnościowych w państwach członkowskich i UE jako całości;

⁽²⁷⁾ Komunikat Komisji z 9 czerwca 2021 r. zatytułowany „Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2022 r.” (COM(2021)0279 final),

⁽²⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

⁽²⁹⁾ https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt=facts_and_figures=2

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- S. mając na uwadze, że należy zadbać o to, by centralizacja zarządzania rybołówstwem wspierana w ramach WPRyb była przystosowana do zarządzania na szczeblu lokalnym, które ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania rentowności społeczno-gospodarczej sektora;
- T. mając na uwadze, że jednym z filarów WPRyb jest regionalizacja i że podejście oparte na decentralizacji ma szczególne znaczenie dla łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego ze względu na różnice w rybołówstwie między poszczególnymi państwami członkowskimi;
- U. mając na uwadze, że lokalne współzarządzanie ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia udziału segmentu rybołówstwa łódzkiego w procesie podejmowania decyzji;
- V. mając na uwadze, że w związku z tym WPRyb nie oferuje jasnego i zróżnicowanego wsparcia prawnego dla rybołówstwa łódzkiego, które mogłoby pomóc w zapewnieniu jego rentowności społeczno-gospodarczej; mając na uwadze, że państwa członkowskie nie ustanawiają również skutecznych środków w odniesieniu do tego rodzaju połowów;
- W. mając na uwadze, że w wielu europejskich regionach przybrzeżnych, w szczególności w regionie Morza Śródziemnego, rybołówstwo łódzkie i zbieranie skorupiaków odbywa się na styku wymiaru gospodarczego, społecznego i środowiskowego, co w istotny sposób przyczynia się do dobrobytu społeczno-gospodarczego, zatrudnienia oraz wspierania spójności gospodarczej i społecznej w różnych regionach przybrzeżnych i regionach najbardziej oddalonych, które często borykają się z ograniczeniami strukturalnymi i potrzebują wsparcia, aby wykorzystać możliwości dywersyfikacji gospodarczej;
- X. mając na uwadze, że w związku z tym dochody z rybołówstwa należy postrzegać nie tylko jako zysk, jako że przyczyniają się one również do utrwalania stylu życia o ogromnej wartości kulturowej i historycznej dla wielu społeczności nadbrzeżnych, a jednocześnie zapewniają ważną społeczną i gospodarczą sieć bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w tym kontekście rybołówstwo łódzkie stanowi jedno z rozwiązań problemów rosnącego wyludnienia, starzenia się społeczeństwa i zwiększającego się bezrobocia, które są głównymi wyzwaniami dla większości regionów przybrzeżnych w krajach i na wyspach Europy; mając na uwadze, że rybołówstwo łódzkie ma wyjątkowy i zróżnicowany wpływ na dziedzictwo społeczne i kulturowe na obszarach przybrzeżnych;
- Y. mając na uwadze, że rybołówstwo łódzkie może odgrywać zasadniczą rolę w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, co zostało wyraźnie uznane w celu 14.b; mając na uwadze, że rybołówstwo łódzkie może również przyczynić się do realizacji innych imperatywów politycznych leżących u podstaw celów zrównoważonego rozwoju, takich jak cel zrównoważonego rozwoju nr 2 „Zero głodu” i związane z nim zadanie 2.3, cel zrównoważonego rozwoju nr 5 „Równość płci” i związane z nim zadania 5.a i 5.b, cel zrównoważonego rozwoju nr 8 „Godna praca i wzrost gospodarczy” i związane z nim zadanie 8.5 oraz cel zrównoważonego rozwoju nr 13 „Działania w dziedzinie klimatu” w całości;
- Z. mając na uwadze rolę rybaków jako „strażników morza” oraz wkład rybołówstwa w zaopatrzenie w żywność bogatą w białko na potrzeby zdrowej i zrównoważonej diety;
- AA. mając na uwadze, że zdecydowana większość wypadków i incydentów na statkach rybackich spowodowana jest czynnikiem ludzkim (62,4 %), a drugą najczęstszą ich przyczyną są awarie systemu/sprzętu (23,2 % przypadków);
- AB. mając na uwadze, że w wielu sytuacjach połowów w ramach rybołówstwa łódzkiego dokonuje się z jednym zawodowym rybakim na pokładzie;
- AC. mając na uwadze, że kwestii związanych z bezpieczeństwem i komfortem pracy załóg floty rybołówstwa łódzkiego nie można rozpatrywać w oderwaniu od nakładu połowowego i wydajności połowów; mając na uwadze, że w tym względzie ograniczenie pojemności brutto jako kryterium pomiaru zdolności połowowej ma negatywny wpływ na bezpieczeństwo i komfort pracy załóg floty rybołówstwa łódzkiego, ponieważ ogranicza motywację do wymiany i modernizacji statków lub zwiększania dostępnej przestrzeni w celu podwyższenia komfortu załogi, bezpieczeństwa i ostatecznie atrakcyjności sektora, zwłaszcza dla młodych ludzi i kobiet;
- AD. mając na uwadze, że takich kwestii bezpieczeństwa nie można rozpatrywać w oderwaniu od specyfiki floty rybołówstwa łódzkiego w państwach członkowskich, takiej jak fakt, że flota może być narażona na wysokie ryzyko ze względu na brak specjalistycznego doradztwa w zakresie bezpieczeństwa dla sektora, prowadzenia działalności w pojedynkę, długi czas pracy lub niebezpieczeństwo zaplątania się w sprzęt; mając na uwadze, że w przypadku tych flot warunki prowadzenia działalności są zróżnicowane; mając na uwadze, że część tych flot wypływa z plaż lub portów i przystani, które często oferują niepewne warunki prowadzenia działalności; mając na uwadze, że w świetle tej sytuacji należy rozważyć dostosowanie mocy napędowej do charakterystyki i warunków eksploatacji floty, bez zwiększania nakładu połowowego lub wielkości połowów, aby zapewnić bezpieczniejsze warunki dla floty przy wpływaniu do portu i opuszczaniu go;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- AE. mając na uwadze, że te aspekty związane ze zwiększeniem mocy silnika ze szczególnych względów bezpieczeństwa powinny być finansowane z dotacji i, pod pewnymi warunkami, powinny być wspierane z EFMRA, pod warunkiem że nie zwiększają nakładu połowowego ani zdolności do połowu ryb; mając na uwadze, że z tych powodów wsparcie w ramach EFMRA powinno być również dostępne dla operacji pogłębiania portów i przystani;
- AF. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe zależy w dużo większym stopniu od warunków na morzu niż połowy na skalę przemysłową, co – w zależności od rodzaju statku i wykorzystywanych narzędzi – prowadzi do większej nieregularności okresów połowu, a zatem ma wpływ na liczbę dni roboczych w ciągu roku, w których możliwe jest wypłynięcie w morze;
- AG. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe jest zrównoważone pod względem biologicznego zarządzania stadami ryb oraz pod względem zasobów i selektywności, a także pod względem społecznym i gospodarczym, a wszystko to przyczynia się do głębokiego zakorzenienia tej działalności na danym obszarze;
- AH. mając na uwadze, że do czynników negatywnie oddziałujących na stada ryb i powodujących bezpośrednie i pośrednie szkody także w rybołówstwie, zalicza się przede wszystkim zanieczyszczenie, utratę siedlisk, żeglugę i rywalizację o przestrzeń, a także zmianę klimatu, której znaczącym skutkiem jest wzrost temperatury wód, zakwaszenie, zmiana prądów morskich, przesunięcie okresów rozrodu różnych gatunków oraz pojawienie się gatunków nierodzimych;
- AI. mając na uwadze, że konieczne jest zwiększenie zdolności przystosowywania się do zmiany klimatu i kryzysów oraz ich łagodzenia dzięki przyjęciu środków mających na celu zwiększenie odporności społeczności nadbrzeżnych;
- AJ. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe może również przyczynić się do obniżenia emisyjności i zwiększenia efektywności energetycznej, a co za tym idzie do wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;
- AK. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe jest bardzo ważne w UE, zwłaszcza dla szeregu społeczności rybackich, w połączeniu z połowami na dużą skalę i dalekomorskimi;
- AL. mając na uwadze, że należy jeszcze zająć się wieloma przyczynami pogarszającej się sytuacji społeczno-gospodarczej sektora, w tym potrzebą wzmocnienia pozycji rybaków w łańcuchu dostaw;
- AM. mając na uwadze, że uznanie organizacji producentów, stowarzyszeń i gildii rzemieślniczych rybaków umożliwiłoby im uzyskanie dostępu do pomocy finansowej, a promowanie ich czynnego zaangażowania poprzez współzarządzanie mogłoby wyraźnie poprawić dochody w tym sektorze;
- AN. mając na uwadze, że na dochody rybołówstwa łodziowego wpływ mają niestabilne ceny i gwałtowne wahania rynkowe, które są podatne na działanie wielu czynników zewnętrznych, takich jak pandemia COVID-19;
- AO. mając na uwadze, że różne systemy dochodów i wynagrodzeń w sektorze rybołówstwa są bardzo zróżnicowane i w dużej mierze zależą od możliwości połowowych stwarzanych przez warunki panujące na morzu, co jest jednym z czynników zmniejszających atrakcyjność sektora dla nowych pokoleń;
- AP. mając na uwadze, że z pracownicy sektora rybołówstwa często otrzymują niskie wynagrodzenie i muszą zmagać się z trudnymi – często niepewnymi – warunkami pracy w zawodzie będącym jednym z najbardziej niebezpiecznych na świecie, podczas gdy rosnące koszty związane z założeniem działalności połowowej w połączeniu ze zwiększającym się stopniem koncentracji w tym sektorze, sprawiają, że sektor ten staje się mniej atrakcyjny, zwłaszcza dla młodych ludzi;
- AQ. mając na uwadze, że rynki są często zdominowane przez niewielką liczbę produktów o ugruntowanej pozycji, podczas gdy produkty rybołówstwa łodziowego stanowiące zrównoważoną alternatywę dla intensywnie eksploatowanych gatunków nie uzyskują wystarczającej uwagi na rynku; mając na uwadze, że konsumenci często nie są w stanie uzyskać pełnych informacji na temat kupowanego produktu lub systemu jego produkcji i stosowanych narzędzi połowowych;
- AR. mając na uwadze, że trwała rentowność rybołówstwa łodziowego jest ważna dla zwiększenia atrakcyjności tego sektora;
- AS. mając na uwadze, że statki rybołówstwa łodziowego mają największe problemy z powodu wyzwań związanych z przyznawaniem licencji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa ze względu na trudności, jakie napotykają przy wykazaniu historii połowów;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- AT. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa sektora rybołówstwa łodziowego są często niedokapitalizowane lub niedofinansowane i mają bardzo ograniczony dostęp do podstawowych narzędzi księgowych, kredytów, mikrofinansowania i ubezpieczeń;
- AU. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa łodziowego nadal zмага się z trudnościami gospodarczymi i istotnym spadkiem przychodów w wyniku znacznego wzrostu kosztów operacyjnych i innych czynników obciążających, takich jak spadek ceny pierwszej sprzedaży ryb lub wzrost cen paliwa; mając na uwadze, że te i inne czynniki w coraz większym stopniu uzależniają rybołówstwo przybrzeżne od dopłat paliwowych i często zmuszają rybaków do zwiększenia nakładu połowowego, aby ich działalność stała się opłacalna;
- AV. mając na uwadze, że TFUE i rozporządzenie w sprawie EFMRA przewidują i zapewniają szczególne wsparcie dla regionów najbardziej oddalonych w UE;
- AW. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa łodziowego stale zмага się z brakiem zdolności organizacyjnych; mając na uwadze, że główne czynniki ograniczające działania zbiorowe w sektorze rybołówstwa łodziowego to duża liczba podmiotów w tym sektorze w połączeniu z ich rozproszeniem geograficznym, charakter działalności, która opiera się głównie na małych przedsiębiorstwach rodzinnych, brak wyszkolonej kadry zajmującej się zarządzaniem oraz brak wsparcia finansowego dla organizacji sektora rybołówstwa łodziowego umożliwiającego udział w procesie decyzyjnym;
- AX. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe w UE jest zasadniczo pomijane w działaniach monitorowania i kontroli prowadzonych przez naukowców specjalizujących się w rybołówstwie i osoby zarządzające rybołówstwem na szczeblu krajowym i unijnym; mając na uwadze, że należy poprawić monitorowanie i kontrolę rybołówstwa łodziowego, aby móc poprzeć dowodami zrównoważone zarządzanie rybołówstwem w UE i, w razie potrzeby, móc przestawić dokumentację prowadzenia działalności połowowej;
- AY. mając na uwadze, że potrzebne są zwiększone inwestycje pozwalające na bieżąco badać stan zasobów naturalnych, ekosystemów morskich, a w szczególności zasobów rybnych i umożliwiające dogłębniejsze ich poznanie w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania nimi;
- AZ. mając na uwadze, że strategię zarządzania oparte wyłącznie na ograniczaniu dni połowowych, takie jak ta stosowana w zachodniej części Morza Śródziemnego, są szkodliwe dla sektora rybołówstwa łodziowego; mając na uwadze, że takie ciągle ograniczenia, w połączeniu z i tak już niepewną sytuacją spowodowaną pandemią COVID-19, mogą prowadzić do załamania dużej części sektora, ponieważ nie będzie on już w stanie osiągnąć minimalnego proggu rentowności gwarantującego jego przetrwanie; mając na uwadze, że ograniczenia te wiążą się również z wieloma kwestiami, takimi jak obawy dotyczące bezpieczeństwa na pokładzie, zwiększone ryzyko obrażeń, wzrost liczby nielegalnych połowów oraz społeczne konsekwencje bezrobocia;
- BA. mając na uwadze, że stowarzyszenia rybaków, takie jak gildie rzemieślnicze („cofradías”), są kluczowymi podmiotami systemów żywnościowych w niektórych państwach członkowskich, gdzie działają jako nienastawione na zysk podmioty gospodarki społecznej reprezentujące sektor rybołówstwa, a w szczególności rybołówstwo łodziowe i zbieracze skorupiaków, pełnią funkcje użyteczności publicznej na rzecz rybołówstwa morskiego i pracowników sektora rybołówstwa, a także realizują zadania związane z działalnością gospodarczą, takie jak wprowadzanie do obrotu produktów oraz świadczenie usług doradczych i zarządzania;
- BB. mając na uwadze, że istnieje potrzeba określenia polityki zarządzania zasobami rybnymi, która zapewni zbiorowy dostęp do zasobów rybnych, będzie opierała się przede wszystkim na ich aspekcie biologicznym i przyjmie formę systemu współzarządzania rybołówstwem uwzględniającego szczególną sytuację zasobów rybnych i odpowiednich obszarów morskich przy skutecznym udziale osób pracujących w tym sektorze;
- BC. mając na uwadze, że w strategii „Od pola do stołu” wymaga się, by stowarzyszenia takie jak gildie rzemieślnicze były uznawane na mocy prawa unijnego i kwalifikowały się do otrzymania pomocy finansowej na równi z organizacjami producentów; mając na uwadze, że Komisja została poproszona o przyjęcie inicjatywy w tym zakresie;
- BD. mając na uwadze, że rybacy zajmujący się rybołówstwem łodziowym potrzebują szkoleń, w tym w celu rozwijania nowych umiejętności;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- BE. mając na uwadze, że praca kobiet stanowi wartość dodaną w sektorze rybołówstwa łodziowego;
- BF. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa łodziowego w coraz większym stopniu konkuruje z innymi rodzajami działalności w ramach niebieskiej gospodarki, a także z interesami w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, które mają wpływ na wiele rodzajów działalności wzdłuż wybrzeża, na plażach lub na obszarach portowych, co może skutkować przejmowaniem obszarów wcześniej wykorzystywanych niemal wyłącznie przez rybołówstwo łodziowe, a w konsekwencji wypieraniem tej działalności oraz „zawłaszczaniem mórz i wybrzeży”;
- BG. mając na uwadze, że procesy gentryfikacji zachodzące na wielu rozwijających się obszarach przybrzeżnych stwarzają ryzyko, że rybacy zajmujący się rybołówstwem łodziowym w coraz większym stopniu nie będą mogli sobie pozwolić na życie na obszarach przybrzeżnych i będą zmuszeni mieszkać daleko od miejsca pracy, co jeszcze bardziej utrudni i uprzykrzy ich działalność;
- BH. mając na uwadze, że coraz większe koncentrowanie się na ochronie zasobów, które promuje UE, w szczególności sposób dotyka rybołówstwo łodziowe – czego przykładem jest wprowadzenie chronionych obszarów morskich i sieci chronionych obszarów morskich, które oddziałują na rybołówstwo łodziowe, zawężając związaną z nim działalność i ograniczając mobilność; mając na uwadze, że oddziaływanie na ten segment jest rzadko uwzględniane przy opracowywaniu tych strategii politycznych, a problem ten pogłębia brak odpowiedniego zaangażowania podmiotów tego segmentu w te procesy⁽³⁰⁾;
- BI. mając na uwadze, że rybołówstwo ogólnie, a w szczególności rybołówstwo łodziowe, nie jest wystarczająco reprezentowane podczas określania polityki zarządzania rybołówstwem i polityki wykorzystywania obszarów morskich;
- BJ. mając na uwadze, że istnieją różne rodzaje organizacji rybołówstwa, które w różnym stopniu reprezentują rybołówstwo łodziowe: od organizacji producentów po między innymi stowarzyszenia rybaków, stowarzyszenia właścicieli statków i spółdzielnie; mając na uwadze, że wielu małych właścicieli statków nie należy do żadnych organizacji; mając na uwadze, że pracownicy sektora rybołówstwa są reprezentowani w związkach zawodowych sektora rybołówstwa; mając na uwadze, że to sektor powinien decydować o sposobie organizacji swojej działalności;
- BK. mając na uwadze, że odpowiednie dane nie są właściwie dezagregowane, co utrudnia dostęp do szczegółowych informacji, w szczególności w przypadku rybołówstwa łodziowego, oraz utrudnia analizę, zwłaszcza w podziale na kategorie, takie jak m.in. przedsiębiorstwa, właściciele statków, pracownicy sektora rybołówstwa, statki i narzędzia, warunki pracy, wiek i płeć;

Wzmocnienie rybołówstwa łodziowego w całym łańcuchu wartości, promowanie wyższych dochodów z rybołówstwa i zapewnienie możliwości dywersyfikacji dochodów

1. jest zdania, że przyszłość rybołówstwa łodziowego zależy nie tylko od długoterminowych i zrównoważonych środków, lecz także od natychmiastowych, istotnych i skutecznych środków mających na celu zwiększenie marży zysku rybaków również poprzez wyższe przydziały kwot zgodnie z opiniami naukowymi; uważa, że należy poprawić zdolności organizacyjne i handlowe sektora oraz jego atrakcyjność, zapewnić młodym ludziom szkolenia i ukierunkowane wsparcie oraz poprawić warunki prowadzenia działalności, w szczególności w celu włączenia kobiet do pracy na pokładach statków i ogólnie w sektorze, a także wzmocnić jego pozycję w łańcuchu dostaw; w związku z tym wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi ustanowiła i wdrożyła mechanizmy wsparcia dla rybołówstwa łodziowego w ramach EFMRA, które umożliwią rozwiązanie konkretnych problemów tej gałęzi rybołówstwa;
2. uważa, że przetrwanie rybołówstwa łodziowego wymaga uznania jego specyfiki we wspólnej polityce rybołówstwa oraz dostosowania istniejących instrumentów do potrzeb tego sektora;
3. podkreśla potrzebę wspólnej, szerszej i właściwszej definicji tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego; podkreśla, że taka definicja powinna być pragmatyczna, wymierna i jasna; podkreśla ponadto, że definicja ta powinna wynikać z odpowiedniej oceny, uwzględniającej cechy i kryteria segmentu rybołówstwa łodziowego inne niż długość statku, w celu dostosowania unijnej definicji rybołówstwa łodziowego do realiów tego segmentu, jak ma to już miejsce w przypadku istniejących definicji zawartych w niektórych konwencjach międzynarodowych, takich jak w przypadku Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) lub Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM);

⁽³⁰⁾ Zob. s. 8 „Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance” [Rybołówstwo łodziowe w Europie: status, odporność i zarządzanie],

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

4. podkreśla, że definicja ta powinna zostać uwzględniona w bardziej przekrojowym rozporządzeniu, takim jak rozporządzenie w sprawie WPRyb, aby objąć całe prawodawstwo UE w dziedzinie rybołówstwa; uważa, że jakakolwiek zmiana definicji nie powinna mieć wpływu na wdrażanie EFMRA w bieżącym okresie; wzywa Komisję do zajęcia się tą kwestią w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia w sprawie WPRyb;
5. podkreśla potrzebę wzmocnienia i skrócenia łańcucha wartości sektora między producentem a konsumentem, a tym samym zwiększenia możliwości rybaków w zakresie sprzedaży bezpośredniej konsumentom oraz zmniejszenia liczby pośredników w celu osiągnięcia sytuacji, w której producent jest w stanie bezpośrednio zaopatrywać odbiorcę końcowego; podkreśla potrzebę promowania strategii marketingowych, w tym poprzez promowanie nowych kanałów dystrybucji, oraz wspierania mechanizmów zwiększających zróżnicowanie produktów, aby zmaksymalizować zyski rybaków, zwiększyć rentowność, wspierać wyższe wynagrodzenia oraz promować sprawiedliwy i odpowiedni podział wartości dodanej wśród rybaków;
6. wzywa do bardziej sprawiedliwego i właściwego podziału wartości dodanej w całym łańcuchu wartości oraz do rozważenia form interwencji na wzór cen gwarantowanych i orientacyjnych, w przypadku których koszty produkcji powinny być traktowane jako zmienne, aby osiągnąć powyższy cel i poprawić dochody rybaków; stwierdza ponownie, że w przypadkach gdy istnieją głębokie dysproporcje w obrębie łańcucha, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania pewnych form interwencji;
7. podkreśla fakt, że rybołówstwo łodziowe jest najsłabszym segmentem w łańcuchu wartości, a ustalenia rynkowe często faworyzują interesy nabywców, nie rybaków, którzy mają niewielką kontrolę nad cenami lub nie mają jej wcale, co z kolei skutkuje marginalnymi zarobkami ze sprzedawanych produktów;
8. wzywa do podjęcia środków na szczeblu UE lub państw członkowskich w celu obrony lub tworzenia rynków pochodzenia i propagowania tym samym preferencyjnych krótkich kanałów sprzedaży produktów tradycyjnych; podkreśla znaczenie promowania i obrony cech ryb poławianych w ramach rybołówstwa łodziowego, takich jak m.in. świeżość, sezonowość, dziedzictwo kulturowe i zrównoważony rozwój; apeluje o większe wsparcie dla takich produktów na targach, w małych sklepach i restauracjach, z uwzględnieniem nawyków żywieniowych ludności, jako sposobu maksymalizacji wartości lokalnych produktów rybołówstwa i promowania lokalnego rozwoju; nalega na opracowanie kampanii promocyjnych dotyczących lokalnych produktów rybołówstwa, z pełnym wykorzystaniem wspólnej organizacji rynków (WORR) i WPRyb;
9. podkreśla potrzebę promowania dywersyfikacji produktów poprzez inicjatywy mające na celu tworzenie nowych rynków, nadając wartość mniej znanym i spożywanym gatunkom jadalnym, aby poprawić pozycję rynkową rybołówstwa łodziowego, zmniejszyć popyt na produkty, których stała podaż przez cały rok może być zagwarantowana jedynie poprzez przywóz, oraz aby przyczynić się do zmniejszenia presji połowowej na nadmiernie eksploatowane gatunki; ponownie podkreśla potrzebę wspierania promowania dywersyfikacji produktów w przemyśle konserwowym, w szczególności poprzez wykorzystanie niedocenianych lub rzadziej spożywanych gatunków;
10. wzywa do wdrożenia programu szkoleniowego dla sektora hotelarsko-gastronomicznego, który zapewnia wiedzę na temat morskich produktów żywnościowych i dobrych praktyk w dziedzinie ochrony zasobów, w szczególności poprzez podnoszenie świadomości na temat zakazu sprzedaży i spożywania gatunków w okresie zamkniętym;
11. podkreśla znaczenie wdrażania innowacyjnych projektów w sektorze detalicznym, ze szczególnym naciskiem na współpracę z gildiami rybackimi i stowarzyszeniami rybołówstwa łodziowego, dzięki której utrzymuje się bliskie stosunki z konsumentem końcowym;
12. wzywa państwa członkowskie i organizacje producentów do rozważenia lepszych sposobów promowania wprowadzania do obrotu przetworzonych produktów rybołówstwa o większej wartości dodanej, w tym konserw, na wzór niektórych produktów rolnych, oraz programów promujących unijne produkty rybołówstwa poza granicami Unii, w tym ich prezentowania podczas targów i konkursów międzynarodowych;
13. podkreśla fakt, że sektor żywności pochodzenia morskiego dysponuje bardzo ograniczonymi narzędziami, takimi jak etykiety, dostępnymi dla konsumentów w celu oceny kryteriów zrównoważonego rozwoju produktów rybołówstwa łodziowego i promowania produktów o niewielkim wpływie na środowisko; podkreśla, że tam, gdzie istnieją etykiety, mogą one działać na niekorzyść rybołówstwa łodziowego, ponieważ dostęp osób z tego sektora do niektórych potrzebnych danych może być uciążliwy lub mogą one nie mieć zdolności finansowej do rozpoczęcia procesu certyfikacji;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

14. uważa za konieczne przeprowadzenie ambitnego przeglądu rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków w celu zwiększenia jego wkładu w zagwarantowanie dochodów i stabilności rynku w tym sektorze, a także poprawę procesu wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i zwiększenie ich wartości dodanej; w tym kontekście podkreśla znaczenie stworzenia certyfikowanych etykiet żywności pochodzenia morskiego i mechanizmów marek produktów rybołówstwa, a także zwiększenia identyfikowalności w łańcuchu dostaw, co z kolei przyczyniłoby się do poprawy informacji przekazywanych konsumentom, zachęcając ich do zakupu żywności pochodzenia morskiego pozyskiwanej lokalnie i w sposób zrównoważony, oraz do podnoszenia świadomości na temat produktów rybołówstwa łodziowego;

15. nalega na ustanowienie programów wsparcia dla rybołówstwa łodziowego za pośrednictwem EFMRA w celu usprawnienia zarządzania przedsiębiorstwami i zdolności organizacyjnych, obniżenia kosztów produkcji, poprawy cen pierwszej sprzedaży oraz zapewnienia zrównoważenia gospodarczego i środowiskowego, w szczególności poprzez bardziej zrównoważoną i nowoczesną flotę;

16. podkreśla, że utrzymujące się trudności w sektorze rybołówstwa łodziowego mogą zostać spotęgowane przez zmienne i rosnące ceny paliw i innych środków produkcji, co dotyczy szczególnie mniej konkurencyjnych segmentów floty, a mianowicie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;

Poprawa warunków prowadzenia działalności, zapewnienie przyszłości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EFMRA zapewnia możliwość wspierania modernizacji, wymiany lub zakupu nowszych silników emitujących mniej CO₂, w tym silników wykorzystujących nowe energooszczędne technologie, oraz przekształcania silników spalinowych; uważa, że należy stosować najwyższe istniejące stopy współfinansowania; ostrzega, że wiele z tych rozwiązań w zakresie napędów alternatywnych nie zostało jeszcze wystarczająco dopracowanych lub wiąże się ze znacznym zwiększeniem pojemności brutto, np. w przypadku niektórych silników elektrycznych;

18. podkreśla, że w niektórych regionach, większość sektora rybołówstwa łodziowego jest uzależniona od dopłat do paliw; ostrzega, że nowy wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (COM(2021)0563) poprzez zniesienie obecnego obowiązkowego zwolnienia dla sektora rybołówstwa i wprowadzenie minimalnej stawki podatkowej zagraża przetrwaniu większości segmentu rybołówstwa łodziowego, który nie może odbywać długich rejsów w celu tankowania w portach o niższych cenach; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniały równe warunki na szczeblu międzynarodowym i by w związku z tym w dalszym ciągu stosowały zwolnienie sektora rybołówstwa z opodatkowania paliw; podkreśla, że żadne nowe podejście nie powinno powodować obciążenia dla rybołówstwa łodziowego i powinno koncentrować się na alternatywnych rozwiązaniach, które umożliwiają sektorowi połączenie sprawiedliwej transformacji w kierunku celów określonych w Zielonym Ładzie ze zdolnością do rozwoju gospodarczego i zapewnienia godnych warunków dla pracowników; w związku z tym, biorąc pod uwagę obecną nadzwyczajną inflację cen paliw, uważa, że państwa członkowskie mogłyby przewidzieć nadzwyczajne środki w celu udzielenia pomocy segmentowi tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na pokrycie spodziewanych rosnących kosztów produkcji, w szczególności w ramach EFMRA i krajowych programów operacyjnych;

19. zwraca uwagę na trudności i poważne negatywne skutki gospodarcze i społeczne, jakie dotknęły sektor rybołówstwa wskutek kryzysu związanego z COVID-19, oraz znaczenie, jakie dla państw członkowskich ma ukierunkowane przekazanie w razie potrzeby dostępnych funduszy krajowych i unijnych, a także podkreśla rozwiązanie środków nadzwyczajnych, aby pomóc rybakom, w tym pracownikom, w przezwyciężaniu kryzysów lub zakłóceń na rynku; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania zasobów udostępnionych w ramach mechanizmów kryzysowych do wspierania rybołówstwa łodziowego; podkreśla, że pomimo kryzysu sektor łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego nadal funkcjonuje, zapewniając obywatelom UE dostęp do żywności pochodzenia morskiego, zwłaszcza w odizolowanych regionach przybrzeżnych, na wyspach i w regionach najbardziej oddalonych;

20. wzywa państwa członkowskie do przeznaczenia środków z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności na inwestycje we flotę łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, aby pomóc rybakom i osobom wykonującym prace pomocnicze, którymi najczęściej są kobiety, takim jak pracownice zajmujące się sieciami, przyjmujące łodzie w porcie i pakowaczki, oraz pracownikom;

21. nalega na Komisję, aby umożliwiła w ramach EFMRA specjalne wsparcie dla sektora rybołówstwa łodziowego w zakresie instalowania infrastruktury przechowywania, zamrażania i chłodzenia oraz utrzymania łańcucha chłodniczego od łodzi do konsumenta końcowego; uważa, że wsparcie to jest decydującym elementem umożliwiającym segmentowi rybołówstwa łodziowego pełne wykorzystanie zasobów rybnych – bez niszczenia lub uszczuplenia zasobów – jak również zapewnienie ludności, sektorowi hotelarsko-gastronomicznemu i przemysłowi przetwórstwa spożywczego regularnych dostaw i zaopatrzenia w wysokiej jakości świeże produkty;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

22. uważa, że odpowiednie warunki przechowywania w portach mogłyby ułatwić i zagwarantować konserwację ryb oraz pomóc we wprowadzaniu ryb do obrotu, co służyłoby zwiększeniu rentowności połowu ryb poprzez pośrednie wpływanie na kształtowanie cen; przypomina w tym kontekście o możliwościach przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynków i możliwościach oferowanych przez organizacje producentów;
23. jest zdania, że EFMRA i nowe krajowe programy operacyjne powinny wzmacniać i zapewniać wyraźne wsparcie dla rybołówstwa łodziowego, aby przyczynić się do zapewnienia zrównoważonego rozwoju i przetrwania niezliczonych społeczności nadbrzeżnych tradycyjnie zależnych od rybołówstwa, tak aby rozwiązać konkretne problemy tego segmentu i wspierać zrównoważone zarządzanie odnośnymi łowiskami na szczeblu lokalnym;
24. uważa, że wsparcie udzielane przez państwa członkowskie podczas wdrażania EFMRA powinno być przyznawane w celu zaradzenia niedoskonałościom strukturalnym i tym samym przyczynić się do zwiększenia dochodów z rybołówstwa, promować zatrudnienie w sektorze gwarantując prawa pracownicze, zapewniać uczciwe ceny dla producentów, wspierać rozwój powiązanej działalności na wszystkich poziomach sektora rybołówstwa oraz przyczynić się do rozwoju i spójności regionów przybrzeżnych w kontekście zrównoważonego rybołówstwa i przyszłości sektora rybołówstwa łodziowego;
25. podkreśla, że w celu zagwarantowania skuteczniejszego wykorzystania EFMRA oraz zapewnienia, aby rybołówstwo łodziowe miało dostęp do pomocy, należy opracować i wdrożyć środki usprawniające procedury, tym samym ograniczając biurokrację, złożoność i czas zatwierdzania wniosków, zmienić procedury finansowania w celu otrzymania wsparcia i zastąpić je systemem opartym na płatnościach zaliczkowych oraz w pełni wykorzystać pułapy finansowania z funduszu;
26. podkreśla, że UE nie dysponuje narzędziem pozwalającym zrozumieć zakres inwestycji EFMR i EFMRA w sektorze rybołówstwa łodziowego, liczbę finansowanych dobrych praktyk, osiąganie konkretnych wyników oraz sposób działania i skutecznego wdrażania WPRyB przez rybackie lokalne grupy działania; wzywa Komisję do ustanowienia takiego narzędzia jako podstawowego kroku w celu zrozumienia, w jaki sposób rozwijać dobre praktyki i powielać szlachetne metody połowów w skali całej UE;
27. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pomocy technicznej na szczeblu lokalnym, aby ułatwić rybakom zajmującym się rybołówstwem łodziowym dostęp do unijnego i krajowego finansowania;
28. ostrzega przed wysokim średnim wiekiem floty rybołówstwa łodziowego i podkreśla w związku z tym potrzebę uatrakcyjnienia działalności połowowej tego segmentu dla młodych ludzi i kobiet; podkreśla potrzebę odnowienia i modernizacji floty rybołówstwa łodziowego w celu poprawy bezpieczeństwa i warunków życia na pokładzie, poprawy efektywności energetycznej i uczynienia segmentu bardziej przyjaznym dla środowiska, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że nie zwiększy się zdolności połowowej całej floty rybackiej, oraz przy poprawie stabilności społecznej i gospodarczej społeczności rybackich zależnych od floty; w tym kontekście podkreśla potrzebę zajęcia się sytuacjami, w których statki stały się przestarzałe, co powoduje wzrost kosztów eksploatacji, utrzymania i przeklasyfikowania (pod względem ekonomicznym i środowiskowym), co z kolei zagraża gwarantowanym warunkom bezpieczeństwa podczas eksploatacji; podkreśla, że kryteria dotyczące pojemności brutto służące do pomiaru zdolności połowowej, obejmujące również przestrzeń zarezerwowaną na pomieszczenia dla załogi i dla jej komfortu mogą utrudnić modernizację statków rybackich i bardzo potrzebną poprawę warunków pracy we flocie rybołówstwa łodziowego; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania przeglądu tych kryteriów i innych wzajemnie powiązanych przepisów w celu znalezienia rozwiązania pozwalającego zrównoważyć potrzeby pracowników sektora rybołówstwa łodziowego z potrzebą zagwarantowania, że zdolność połowowa floty UE nie zostanie zwiększona;
29. ponownie podkreśla, że wsparcie na rzecz wymaganej odnowy lub modernizacji floty jest niezbędne do poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy oraz zrównoważenia gospodarczego i środowiskowego działalności; podkreśla jednak, że cele te należy osiągnąć wyłącznie bez zwiększania zdolności połowowej;
30. uważa, że ignorowanie konieczności odnowienia floty oraz utrzymania i ulepszenia statków, zwłaszcza, ale nie wyłącznie, przestarzałych i nieefektywnych statków zagrażałoby przyszłości rybołówstwa łodziowego, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;
31. zwraca uwagę, że EFMRA zapewnia możliwości inwestowania w bezpieczeństwo, lepsze warunki życia i efektywność energetyczną statków, co może również przynieść korzyści flotom tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz że powinien on również oferować możliwości finansowania odnowienia, restrukturyzacji i zmiany wielkości statków oraz zakupu nowych statków we flocie rybołówstwa łodziowego – zwłaszcza w określonych przypadkach, gdy flota ta ma zaawansowany średni wiek i nie gwarantuje podstawowych warunków bezpieczeństwa i operacyjności – a także możliwość

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

finansowania zwiększenia mocy silników, jeżeli jest to należyście uzasadnione, w celu zapewnienia lepszych warunków bezpieczeństwa na pokładzie podczas prowadzenia działalności i przy wypływaniu w morze i powrocie z niego oraz w celu wydłużenia czasu spędzonego na morzu, pod warunkiem że nie zwiększy się zdolności połowowej, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia norm i przepisów UE dotyczących bezpieczeństwa, pracy i warunków zakwaterowania na statkach rybackich;

33. podkreśla, że państwa członkowskie powinny stale prowadzić prace konserwacyjne i modernizacyjne w swoich portach i przystaniach, aby zapewnić bezpieczeństwo i warunki wyładunku ryb;

34. podkreśla znaczenie społeczno-gospodarcze sektora rybołówstwa z punktu widzenia zatrudnienia i spójności społecznej, w tym tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych, które charakteryzują się ograniczeniami strukturalnymi i mniejszymi możliwościami dywersyfikacji gospodarczej; wzywa zatem do zwiększenia wsparcia UE dla sektora rybołówstwa łodziowego w tych regionach;

35. odnotowuje wsparcie udzielane w ramach EFMRA dla sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, w szczególności w celu zapewnienia wsparcia na pokrycie dodatkowych kosztów wynikających z oddalenia w przypadku sprzedaży niektórych produktów rybołówstwa z niektórych regionów najbardziej oddalonych;

36. zwraca uwagę na specyfikę łańcuchów wartości sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na ich wzmocnienie i ułatwienie im dostępu do rynków, co można osiągnąć nie tylko poprzez przywrócenie systemu POSEI dla rybołówstwa, lecz także poprzez ustanowienie podobnego systemu dla transportu;

37. podkreśla potencjał wędkarstwa turystycznego w tych regionach jako sposobu na przyciągnięcie młodych ludzi do zawodu i zróżnicowanie dochodów rybaków bez zwiększania ich nakładu połowowego, na respektowanie ograniczeń nakładu połowowego oraz podnoszenie świadomości społecznej na temat tradycji tego sektora i poszerzanie podstawowej wiedzy o morzach; podkreśla potrzebę zagwarantowania ograniczenia biurokracji związanej z tym działalnością oraz zapewnienia wsparcia UE dla tych działań;

38. uważa, że przetrwanie rybołówstwa łodziowego w przyszłości wymaga, aby przepisy UE zapewniały otoczenie regulacyjne, które wzmacnia pozycję rybaków w łańcuchu dostaw i zapewnia inwestycje na rzecz długofalowego zrównoważonego rozwoju, stabilności i konkurencyjności gospodarczej tego sektora;

39. uważa, że cele polityki rybołówstwa powinny obejmować zagwarantowanie zaopatrzenia ludności w ryby – w ramach zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i suwerenności żywnościowej –, rozwój społeczności nadbrzeżnych przy jednoczesnym zapewnieniu rozwoju działalności połowowej w granicach ekologicznych oraz promowanie zawodów związanych z rybołówstwem poprzez zwiększenie ich atrakcyjności; podkreśla, że we wdrażaniu WPRyB należy również docenić społeczno-gospodarczą rolę rybołówstwa łodziowego w społecznościach rybackich i w ramach gwarantowanego zrównoważonego rozwoju i należytej ochrony zasobów zapewnić miejsca pracy i poprawę warunków życia rybaków i pracowników wykonujących zadania pomocnicze, zazwyczaj kobiet, w tym poprawę warunków pracy, warunków mieszkaniowych i warunków bezpieczeństwa załóg, aby przyciągnąć młodych ludzi i doprowadzić do wymiany pokoleń w tej działalności;

40. przypomina, że rzeczywistość rybołówstwa w UE jest złożona i w zależności od państwa członkowskiego różni się znacznie pod względem floty rybackiej, wpływu na środowisko różnych segmentów floty, narzędzi połowowych, stad ryb i stanu ich ochrony, a także zwyczajów konsumpcyjnych danej ludności; podkreśla możliwość regionalizacji, w stosownych przypadkach, zarządzania rybołówstwem w ramach WPRyB, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania dla wszystkich rybaków, w tym w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem; potwierdza, że ta duża różnorodność wymaga, aby w zarządzaniu rybołówstwem stosowane były wyjątki, które pozwolą państwom członkowskim i regionom na wdrażanie bardziej specjalistycznych praktyk zarządzania uwzględniających specyficzny charakter, promujących dialog, angażujących sektor i społeczności nadbrzeżne w proces decyzyjny, w określanie i wdrażanie strategii politycznych oraz opierających się na solidnej wiedzy naukowej;

41. uważa w związku z tym, że w programach EFMRA państw członkowskich należy uwzględnić inicjatywy w zakresie zarządzania na szczeblu lokalnym poprzez współzarządzanie;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

42. podkreśla, że w toku trwającej reformy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w sprawie kontroli rybołówstwa należy uwzględnić cechy szczególne tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i nie obciążać go nadmiernie wymogami biurokratycznymi, w szczególności w dziedzinie geolokalizacji lub elektronicznego przesyłania danych połowów; zwraca się o ustanowienie systemu kontroli specjalnie zaprojektowanego i dostosowanego do realiów i różnorodności tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, łącznie z połowem skorupiaków i połowami bez użycia statków, opartego przede wszystkim na zasadach proporcjonalności i stopniowania;

43. uważa, że duże znaczenie ma dywersyfikacja działalności w ramach szerszej rozumianej zrównoważonej niebieskiej gospodarki, obejmująca wzmocnienie kultury społeczności oraz promowanie produktów ubocznych rybołówstwa i produktów rybołówstwa, które choć mają potencjał, nie mają wartości handlowej; uważa jednak, że takie działania nie mogą stanowić zagrożenia dla rybołówstwa i historycznych praw rybaków do morza;

44. jest zdania, że wykorzystywanie obszarów morskich przez inne sektory gospodarcze nie może stanowić zagrożenia dla historycznych praw do połowów; uważa, że należy w pełni uwzględnić rybołówstwo łodziowe w strategicznym planowaniu takiej polityki; jest zdania, że podobna sytuacja ma miejsce na wodach śródlądowych, gdzie rybołówstwo łodziowe musi coraz częściej konkurować o korzystanie z zasobów i wody słodkiej z sektorami, które mają niekorzystny wpływ na nadbrzeżne siedliska i zasoby rybne;

45. podkreśla, że wyzwania społeczno-gospodarcze i środowiskowe wynikające z zarządzania morskimi obszarami chronionymi stanowią potencjalne rozwiązanie umożliwiające pogodzenie celów w zakresie ochrony i zrównoważonego rozwoju z włączeniem sektora rybołówstwa łodziowego w podejmowanie decyzji dotyczących zarządzania na chronionych obszarach morskich i wokół nich; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania partycypacyjnego podejścia do zarządzania chronionymi obszarami morskimi, w oparciu o dane biologiczne i społeczno-gospodarcze opracowane, wdrożone i zweryfikowane wspólnie z podmiotami zarządzającymi w praktyce tymi obszarami, zainteresowanymi stronami i podmiotami sektora rybołówstwa łodziowego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia opracowania praktyk zarządzania partycypacyjnego również w celu znalezienia równowagi między zrównoważonym rozwojem rybołówstwa łodziowego a, w stosownych przypadkach, zrównoważonym rozwojem odpowiedzialnej turystyki;

46. zwraca uwagę na potrzebę ochrony gospodarczej i społecznej w okresach, w których nie prowadzi się połowów, oraz w przypadku klęsk żywiołowych, które utrudniają działalność; podkreśla potrzebę wprowadzenia mechanizmów zapewniających rekompensatę wynagrodzeń za utracone zarobki w takich okresach; podkreśla, że rekompensata za te okresy powinna być zaliczana jako faktycznie przepracowany czas na potrzeby obliczenia świadczeń emerytalno-rentowych i pozostałych praw do świadczeń socjalnych;

47. uważa, że jeżeli chcemy dokonać wymiany pokoleniowej, należy stworzyć atrakcyjne warunki dla młodych ludzi i kobiet, co oznacza wycenę dochodów z rybołówstwa przy jednoczesnym zapewnieniu ich stabilności, a także stosowanie zasady równości wynagrodzeń za pracę o takiej samej wartości, zwiększenie przydziału kwot na rzecz rybołówstwa łodziowego zgodnie z opinią naukową, zapewnienie szkoleń na warunkach należyście uwzględniających różnorodność praktyk połowowych, narzędzi połowowych i potrzeb każdego państwa członkowskiego, a także zagwarantowanie odpowiednich warunków pracy i bezpieczeństwa na pokładzie; przypomina, że EFMRA zapewnia wsparcie na szkolenia i rozwój zawodowy; uważa, że w ramach szkoleń należy zapewniać obszerną część praktyczną realizowaną z uwzględnieniem specyfiki kontekstu krajowego, regionalnego lub lokalnego, w którym szkolenia się odbywają; uważa ponadto, że powinno być możliwe połączenie takiej części praktycznej ze szkoleniem teoretycznym, również z wykorzystaniem wiedzy nagromadzonej przez osoby, które pracowały lub pracują na morzu;

48. wzywa do zwiększenia środków finansowych i technicznych na badania naukowe w dziedzinie rybołówstwa w państwach członkowskich w celu umożliwienia prowadzenia badań w zakresie rybołówstwa i zasobów rybnych, co pozwoli na poszerzenie i usprawnienie gromadzenia danych oraz ocenę stanu zasobów;

49. wzywa do zwiększenia środków finansowych i technicznych na badania naukowe i rozwój w dziedzinie rybołówstwa w UE i w każdym państwie członkowskim; podkreśla w szczególności potrzebę wspierania instytutów badawczych i laboratoriów działających w tej dziedzinie za pomocą zasobów materialnych i ludzkich w celu opracowywania działań ukierunkowanych na promowanie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz zapewnienia lepszego zrozumienia różnych przyczyn wyczerpywania się stad ryb oraz ochrony zasobów rybnych; podkreśla potrzebę zaangażowania rybaków i stowarzyszeń rybackich w naukowe monitorowanie, tworzenie map, gromadzenie danych, zarządzanie i działania kontrolne w celu pełnego wykorzystania ich wiedzy;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

50. wzywa Komisję do rozpoczęcia kompleksowego i obejmującego cały region działania w zakresie mapowania w celu opracowania dokładnego i kompletnego zestawu danych podstawowych dotyczących rybołówstwa łodziowego, aby zmierzyć wpływ gospodarczy i społeczny tego segmentu zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym oraz oszacować wartość produkcji rybołówstwa łodziowego; wiążące się z nim skutki gospodarcze dla społeczności nadbrzeżnych oraz jego wpływ na powiązane sektory;

51. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania badań nad praktykami zwiększającymi i dywersyfikującymi dochody społeczności rybackich i sektora rybołówstwa, w tym rybołówstwa łodziowego; uważa, że wyniki takich badań powinny być rozpowszechniane w UE w celu powielania, wdrażania i promowania projektów zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym;

52. podkreśla, że pomimo poprawy zakresu danych nadal brakuje wyczerpujących danych statystycznych i wskaźników gospodarczych, społecznych i terytorialnych na szczeblu europejskim dotyczących rybołówstwa łodziowego; zwraca uwagę, że ten brak statystyk nie pozwala na właściwą analizę tego segmentu i w związku z tym utrudnia wprowadzenie odpowiednich działań legislacyjnych w celu rozwiązania najistotniejszych problemów, z którymi zmagają się rybołówstwo łodziowe;

53. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania i usprawnienia właściwego gromadzenia i dezagregacji danych dotyczących rybołówstwa poprzez uzyskiwanie odpowiednich danych statystycznych na temat połowów i wyładunków w celu lepszej oceny zasobów i zarządzania nimi, w tym powiązanych działań, aspektów społecznych i gospodarczych oraz analiz innych zastosowań handlowych, w szczególności w odniesieniu do rybołówstwa łodziowego i społeczności z nim powiązanych;

54. wzywa Komisję do zainicjowania kompleksowego i obejmującego cały region mapowania systemów ochrony socjalnej i przepisów krajowych obowiązujących i dostępnych dla rybołówstwa łodziowego w państwach członkowskich w celu określenia i promowania najskuteczniejszych opcji, w tym mechanizmów ustawodawczych i instytucjonalnych zapewniających pełny udział rybołówstwa łodziowego we wszystkich działaniach związanych ze zrównoważonym rozwojem sektora, takich jak rozwój alternatywnych działań, współzarządzanie, wsparcie finansowe, etykietowanie, identyfikowalność oraz prawo do godnej pracy i ochrony socjalnej;

55. jest zdania, że przy wdrażaniu WPRy państwa członkowskie muszą dopilnować, by realizacja niezbędnych celów środowiskowych szła w parze z określaniem celów społecznych i gospodarczych oraz by Komisja i państwa członkowskie uwzględniały ich współzależność zarówno przy wdrażaniu prawodawstwa, jak i przy opracowywaniu przyszłych inicjatyw ustawodawczych;

56. podkreśla, że organizacje producentów mogą odgrywać kluczową rolę w zarządzaniu strukturami wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa łodziowego, ułatwianiu dostępu do rynku dla produktów tego segmentu oraz zwiększaniu dostępności lokalnych produktów spożywczych w społecznościach nadbrzeżnych; podkreśla w szczególności, że te działania wzmacniające i promocyjne pomogą w lepszym negocjowaniu cen w sektorze rybołówstwa łodziowego oraz będą sprzyjały zdrowej konkurencji między sektorami i efektywniejszemu wykorzystaniu ich własnych struktur i zasobów poprzez wspólne działania;

57. podkreśla w tym względzie, że wzmocnienie pozycji sektora rybołówstwa łodziowego w łańcuchu wartości wymaga zapewnienia większych specjalistycznych zdolności organizacyjnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań w celu zwiększenia siły przetargowej rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym oraz do wspierania, zachęcania i ułatwiania tworzenia organizacji producentów, stowarzyszeń i spółdzielni dla tego segmentu jako ważnego narzędzia służącego zwiększeniu ich siły w łańcuchu dostaw oraz zwiększeniu ich pozycji negocjacyjnej wobec innych uczestników rynku, aby zapewnić dobre marże zysku i lepiej zarządzać ich działalnością połowową;

58. zaznacza, że stowarzyszenia i gildie muszą być uznawane i muszą kwalifikować się do wsparcia finansowego na takich samych warunkach jak organizacje producentów; wzywa państwa członkowskie i Komisję, w szczególności w kontekście reformy wspólnej organizacji rynków, do przyjęcia inicjatyw w tej sprawie mających na celu wyeliminowanie wszelkiej dyskryminacji między gildiami a organizacjami producentów;

59. w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań następczych w związku z rozporządzeniem o wspólnej organizacji rynków poprzez ustanowienie planów regionalnych dla organizacji producentów sektora rybołówstwa łodziowego w celu zwiększenia rentowności sektora oraz poprawy jakości i identyfikowalności jego produktów;

60. podkreśla znaczenie zaangażowania rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym w procesy decyzyjne na szczeblu UE, krajowym i lokalnym oraz wzywa Radę i państwa członkowskie do zwiększenia przejrzystości procesu decyzyjnego dotyczącego rybołówstwa łodziowego w celu zapewnienia rozliczalności; zachęca stowarzyszenia rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym do dzielenia się odpowiedzialnością i uprawnieniami decyzyjnymi przy opracowywaniu i wdrażaniu planów współzarządzania z organami krajowymi w komitetach współzarządzających;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

61. podkreśla, że rentowność rybołówstwa łodziowego w decydujący sposób zależy z jednej strony od bezpiecznego dostępu do zasobów i obszarów połowowych, a z drugiej – od bezpiecznego dostępu do rynków o wartości dodanej; wzywa w związku z tym do przyjęcia zróżnicowanego podejścia do zarządzania rybołówstwem łodziowym, obejmującego priorytetowy dostęp do przybrzeżnych obszarów połowowych;
62. jest zdania, że współzarządzanie jest istotnym narzędziem dla rybołówstwa łodziowego, pozwalającym na optymalizację zarządzania zasobami połowowymi przy zastosowaniu zintegrowanego podejścia, uwzględniającego wszystkie aspekty zrównoważonego rozwoju, zarówno środowiskowe, jak i społeczno-gospodarcze, oraz zakładającego aktywny udział i czynne zaangażowanie administracji, sektora rybołówstwa, środowiska naukowego i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
63. podkreśla niewielki wpływ rybołówstwa na środowisko i produkcję zdrowej żywności z rybołówstwa, ponieważ nie wiąże się ze stosowaniem sztucznego dokarmiania, antybiotyków, nawozów sztucznych ani pestycydów chemicznych;
64. podkreśla, że nie należy tworzyć sztucznego konfliktu między rybakami zajmującymi się połowami na skalę przemysłową a rybakami trudniącymi się rybołówstwem łodziowym; jest zdania, że rybacy zajmujący się połowami na skalę przemysłową i rybacy trudniący się rybołówstwem łodziowym nie konkurują ze sobą, ponieważ najczęściej łowią różne gatunki na przeważnie różnych łowiskach; zauważa fakt, że tak zwane przedsiębiorstwa rybołówstwa na skalę przemysłową to również przedsiębiorstwa rodzinne, które istnieją od pokoleń i są głęboko zakorzenione w lokalnych społecznościach rybackich i ściśle z nimi powiązane;
65. zauważa, że ogłoszenie roku 2022 Międzynarodowym Rokiem Tradycyjnego Rybołówstwa i Akwakultury stanowi wyjątkową okazję do zwrócenia uwagi świata na pracę wykonywaną przez ten segment floty w interesie bezpieczeństwa żywnościowego i zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych, a także do zapewnienia widoczności tradycyjnego rybołówstwa i bardziej aktywnego włączenia go do procesów decyzyjnych;
66. uważa, że poprawa selektywności i przejście na techniki połowowe o niskim wpływie na środowisko mają kluczowe znaczenie dla przetrwania i dobrobytu rybołówstwa łodziowego;
67. podkreśla, że instytucje publiczne powinny ułatwiać najslabszym segmentom floty dostęp do finansowania, aby wspierać łańcuchy wartości i zapobiegać niedoskonałościom rynku; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia inicjatyw ustawodawczych, aby ułatwić sektorowi rybołówstwa łodziowego dostęp do formalnego finansowania; podkreśla, że powinno to obejmować dostęp zarówno do formalnego kredytowania wydatków kapitałowych, jak i finansowania działalności połowowej, opracowywanie, we współpracy z instytucjami finansowymi, instrumentów i produktów finansowych na potrzeby inwestycji średnio- i długoterminowych oraz stosowanie formalnych schematów finansowania, takich jak: umowy produkcyjne lub kwity składowe, z udziałem rybaków, handlowców i organów publicznych;
68. podkreśla, że planowanie przestrzenne obszarów morskich (PPOM) ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia udziału wszystkich zainteresowanych stron w podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania i ochrony środowiska morskiego; podkreśla, że PPOM ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia udziału rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym w procesie podejmowania decyzji;
69. podkreśla, że stopniowe zmniejszanie wsparcia UE dla tego sektora w kolejnych wieloletnich ramach finansowych, w szczególności przez ograniczenie środków przeznaczonych na rzecz Europejskiego Funduszu Rybackiego / Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego i wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, jest jednym z czynników przyczyniających się do pogorszenia sytuacji sektora; w związku z tym ponownie podkreśla, że należy znacznie zwiększyć wsparcie finansowe UE przeznaczone dla sektora rybołówstwa;
70. uważa, że dobrowolne wytyczne FAO w zakresie ochrony zrównoważonego rybołówstwa łodziowego w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa stanowią cenny wkład w ustanowienie ram mających na celu zabezpieczenie i promowanie rybołówstwa łodziowego oraz maksymalne zwiększenie jego skali w kontekście polityki zarządzania rybołówstwem;
71. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby przypisały odpowiednią wagę roli pracy kobiet w rybołówstwie w drodze konkretnych projektów i pełnego prawnego uznania roli kobiet jako „pomocnic” i współpracowniczek w rodzinnych przedsiębiorstwach sektora rybołówstwa, by zapewnić im większe gwarancje dotyczące zatrudnienia, dochodów na przyszłość i zabezpieczenia społecznego;
72. uważa, że należy zacieśnić współpracę na rzecz uznawania podstawowego szkolenia prowadzonego przez szkoły czy inne instytucje oświatowe uznawane przez krajowe systemy edukacji każdego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i na całym świecie;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

73. uważa, że znalezienie punktów wspólnych dla zróżnicowanych organizacji reprezentujących sektor znacząco pomogłoby bronić jego roszczeń i zapewnić, by był należycie uwzględniany podczas kształtowania polityki zarządzania rybołówstwem i polityki wykorzystywania obszarów morskich;

74. wzywa Komisję do promowania w ramach polityki spójności projektów wnoszących wkład w ochronę obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich jako obszarów kulturowego dziedzictwa rybackiego i morskiego;

75. podkreśla, że sektor rybołówstwa łodziowego, bardziej niż pozostałe segmenty floty, może ponieść główny ciężar wpływu rosnącego zapotrzebowania na odnawialne źródła energii, aby osiągnąć cele wyznaczone przez Europejski Zielony Ład; zwraca uwagę, że podmioty zajmujące się rybołówstwem łodziowym zostaną szczególnie dotknięte w przypadku przemieszczenia wynikającego z instalacji rosnącej liczby farm wiatrowych na przybrzeżnych łowiskach, ponieważ mogą nie mieć możliwości przemieszczenia się na dalsze łowiska lub zmiany metod połowowych; wzywa w związku z tym do odpowiedniego planowania przestrzennego obszarów morskich w celu zagwarantowania interesów wszystkich sektorów oraz do zapewnienia w ostateczności sprawiedliwej rekompensaty dla rybaków zajmujących się rybołówstwem łodziowym;

76. podkreśla możliwości wynikające z możliwej synergii między sektorem rybołówstwa łodziowego a innymi sektorami, w szczególności z turystyką przybrzeżną, która wykorzystuje te same aktywa i infrastrukturę, co sektor rybołówstwa łodziowego; podkreśla, że taka synergia umożliwiłaby dywersyfikację lokalnej gospodarki, zapewniłyby dodatkowe miejsca pracy i dochody rodzinom oraz pomogłyby ustabilizować spadającą rentowność i zatrudnienie w sektorze rybołówstwa; w związku z tym apeluje o jasną definicję turystyki rybackiej, która umożliwi prowadzenie działalności regulowanej, a jednocześnie profesjonalnym rybakom zajmującym się rybołówstwem łodziowym korzystanie w pełni z możliwości wynikających z synergii z sektorem niebieskiej gospodarki;

77. podkreśla, że w sektorze rybołówstwa łodziowego kobiety są nadal niedostatecznie reprezentowane; podkreśla, że mimo to kobiety zawsze odgrywały aktywną, choć często niewidoczną rolę w sektorze rybołówstwa łodziowego; podkreśla, że ta „niewidoczność” wynika nie tylko ze względów kulturowych, lecz także z braku oficjalnych danych statystycznych dotyczących zatrudnienia kobiet w sektorze rybołówstwa łodziowego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania projektów poświęconych gromadzeniu informacji o zatrudnieniu kobiet oraz umożliwianiu kobietom wejścia do sektora rybołówstwa łodziowego i odgrywania w nim centralnej roli;

78. uważa, że zagwarantowanie dostępnego środowiska pracy, w tym w sektorze rybołówstwa, w celu ponownej integracji na rynku pracy zarówno aktywnych, jak i byłych rybaków i innych pracowników sektora rybołówstwa dotkniętych niepełnosprawnością fizyczną lub umysłową doprowadziłoby do większej integracji społecznej i pomogłoby stworzyć więcej zachęt do generowania dochodów w sektorze rybołówstwa i w społecznościach rybackich;

o

o o

79. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
